Παλεύουμε για την ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ της γυναίκας από κάθε κοινωνική ανισοτιμία του 21ο αιώνα

Επιτροπή του ΚΣ
για τις νέες γυναίκες
& τα νέα ζευγάρια

ΚΝΕ

www.kne.gr // kne@kne.gr

Μπορεί να αναρωτιέσαι...

Την εποχή της "ψηφιακής οικονομίας" υπάρχουν διακρίσεις σε βάρος των γυναικών στην εργασία, στην εκπαίδευση, στην οικογένεια, στη ζωή;

Σήμερα, τον 21ο αιώνα, στη σύγχρονη Ελλάδα και στα κράτη - μέλη της ΕΕ μπορεί να έχουν ξεπεραστεί στη νομοθεσία κραυγαλέες διακρίσεις σε βάρος των γυναικών στην εργασία, στην εκπαίδευση, στο οικογενειακό δίκαιο, για τη ψήφο των γυναικών, σε σχέση με αυτά που ίσχυαν τον 20ο αιώνα. Έχουν σχεδόν εξαλειφθεί οι αυστηροί περιορισμοί που είχε η γυναίκα στις κοινωνικές της σχέσεις.

Η ισότητα ανδρών και γυναικών στο νόμο δε σημαίνει και ισότητα στην πραγματική ζωή

Αν και υπάρχει νόμος για την "ίση αμοιβή για ίση εργασία" ανδρών και γυναικών, το 2019 οι μισθοί των γυναικών ήταν χαμηλότεροι κατά 16% σε σχέση με τους μισθούς των ανδρών.

Μέσος μισθός
(Ιούνιος 2019, σύμφωνα με στοιχεία του ΕΦΚΑ):

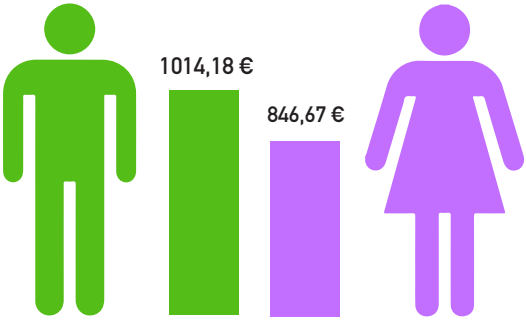

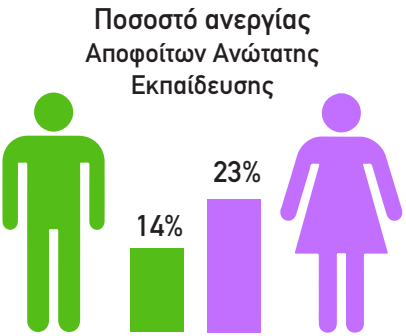

Έχει αυξηθεί το ποσοστό απασχόλησης των γυναικών σε σχέση με το παρελθόν και μάλιστα και σε νέους κλάδους της οικονομίας, όπως στην Πληροφορική, αλλά οι μισθωτές δουλεύουν με εργασιακές σχέσεις και ωράρια "λάστιχο". Έχουν και κάποια δικαιώματα "λάστιχο", που ήταν κατοχυρωμένα στο παρελθόν, όπως την κυριακάτικη αργία. Η αύξηση της γυναικείας απασχόλησης συνυπάρχει με την ανεργία και την υποαπασχόληση των γυναικών.

Ποσοστό του γυναικείου εργατικού δυναμικού:

(Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων, 2019)

43,9%

Εργαζόμενες με μερική απασχόληση στο σύνολο των ασφαλισμένων γυναικών:

(ΕΦΚΑ, Μάιος 2019)

34%

Τι είναι οι ελαστικές σχέσεις εργασίας;

Είναι οι σχέσεις εργασίας χωρίς σταθερότητα στα ωράρια, στο χώρο εργασίας, στους μήνες ή μέρες εργασίας. Περιλαμβάνουν: Εργασία ορισμένου χρόνου (για μερικούς μήνες), μερική απασχόληση (για μερικές ώρες την ημέρα), εποχιακή απασχόληση (μόνο μερικούς μήνες το χρόνο, όπως στα ξενοδοχεία, σε εμπορικές αλυσίδες), συμβάσεις "μηδενικών ωρών" (συμβάσεις που προβλέπουν συγκεκριμένο μισθό, αλλά χωρίς συγκεκριμένο ωράριο εργασίας), τηλεργασία, δουλειά με το κομμάτι, συμβάσεις "έκτακτης ανάγκης" (η εργοδοσία καλεί ορισμένους εργαζόμενους να δουλέψουν έκτακτα, οι γνωστοί extratζήδες στον επισιτισμό- τουρισμό), "ετοιμότητα - on call", εργασία με μπλοκάκι, εργασία μέσω δουλεμπορικών γραφείων που νοικιάζουν εργαζόμενους σε άλλους εργοδότες.

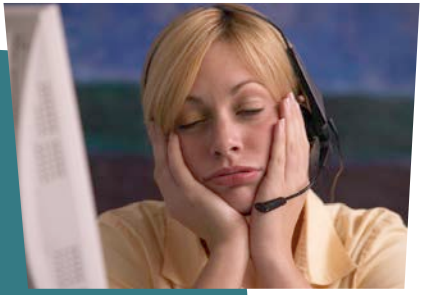

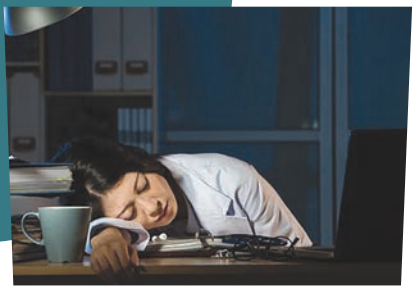

Αν και η νομοθεσία προβλέπει μέτρα προστασίας της μητρότητας στο χώρο δουλειάς, χιλιάδες εργαζόμενες αποκλείονται από τις άδειες και τα επιδόματα μητρότητας, απολύονται κατά παράβαση του νόμου.

- Όσες δεν έχουν συγκεντρώσει 200 ένσημα τα τελευταία 2 χρόνια, δεν παίρνουν άδεια και επίδομα εγκυμοσύνης-τοκετού-λοχείας.
- Οι νέες μισθωτές επιστήμονες, που δουλεύουν με σύμβαση έργου, δεν έχουν κανένα δικαίωμα σε άδειες και επιδόματα.
- Χιλιάδες νέες γυναίκες συμβασιούχοι, π.χ. στα τηλεφωνικά κέντρα, στο εμπόριο, στην εκπαίδευση, στην υγεία, απολύονται κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, με το πρόσχημα της "λήξης σύμβασης".

- Δεκάδες εργαζόμενες μητέρες απολύονται μετά την άδεια μητρότητας.
- Χιλιάδες νέες γυναίκες, ιδιαίτερα στον Τουρισμό, εκβιάζονται να δηλώσουν ότι δε θα δημιουργήσουν οικογένεια, δήλωση-προϋπόθεση για να προσληφθούν.
- Οι μισθωτές σε επιστημονικές, τεχνικές υπηρεσίες εξαναγκάζονται στη "λύση" της κρυοσυντήρησης των ωαρίων, για να εξελιχθούν επαγγελματικά.

Το σημαντικότερο είναι ότι η διευθέτηση του χρόνου εργασίας επεκτείνεται και στις άδειες μητρότητας, με αποτέλεσμα την εντατικοποίηση της εργασίας. Στις περιπτώσεις που η πληροφορική διευκολύνει τη δουλειά από το σπίτι, οι εταιρίες καλούν τις εργαζόμενες να παρακολουθήσουν μαθήματα e-learning ακόμα και 20 μέρες μετά τον τοκετό.

Παραμένει η ανισότιμη θέση της γυναίκας στην κοινωνική ζωή και δράση

Στη σύγχρονη καπιταλιστική κοινωνία η "ισότητα των φύλων" σημαίνει ότι οι γυναίκες στερούνται τα αναγκαία μέτρα προστασίας της μητρότητας, αντί να εξασφαλίζονται καθολικά σε όλες τις γυναίκες ιδιαίτερα κοινωνικά δικαιώματα. Ώστε να μπορεί η γυναίκα να αντιμετωπίσει τα πρόσθετα εμπόδια που συναντά στην καθημερινή της ζωή, να ικανοποιηθούν οι ιδιαίτερες κοινωνικές ανάγκες της λόγω της μητρότητας.

Στο όνομα της "ισότητας" σταδιακά καταργήθηκαν θετικές ρυθμίσεις στο νόμο για την προστασία του γυναικείου οργανισμού π.χ. απαγόρευση νυχτερινής εργασίας στη βιοτεχνία, η διαφορά στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών. Τα επιτελεία του αστικού κράτους και της ΕΕ έκαναν επιστήμη τη διαστρέβλωση της έννοιας της κοινωνικής ισοτιμίας στο όνομα της "ισότητας των φύλων".

Η "ισότητα" των πολιτών έγινε το όχημα της καπιταλιστικής εξουσίας για να συρρικνώσει τις όποιες θετικές κοινωνικές ρυθμίσεις υπήρχαν προς όφελος της γυναίκας. Το αστικό κράτος περιορίζει την ευθύνη του για καθολικές και δωρεάν κοινωνικές υπηρεσίες και υποδομές προσχολικής αγωγής, ειδικής αγωγής, ουσιαστικής μόρφωσης, Υγείας, Πρόνοιας, αθλητισμού, πολιτισμού κ.ά. Γιατί όλα αυτά αποτελούν "κόστος" για το κεφάλαιο.

Έτσι, η στήριξη των παιδιών, των ηλικιωμένων, των ΑμΕΑ **αποτελούν κυρίως ατομική - οικογενειακή υπόθεση, που το βάρος της σηκώνει κυρίως η γυναίκα.** Τα κρατικά μέτρα προστασίας περιορίζονται σε ένα "ελάχιστο" δίκτυο παροχών και επιδομάτων, όπως το επίδομα γέννησης, που είναι πολύ πίσω από τις ολοένα αυξανόμενες κοινωνικές ανάγκες.

Στο όνομα της "ισότητας των φύλων" η ΕΕ, οι κυβερνήσεις όλων των αποχρώσεων, οι επιχειρηματικοί όμιλοι εφευρίσκουν και εφαρμόζουν νέες μεθόδους αύξησης της εκμετάλλευσης ανδρών και γυναικών. Η "ευελιξία", η "κινητικότητα", οι "ίσες ευκαιρίες" προωθούνται ως δήθεν καινοτομίες, ενώ αποτελούν νέους αντιδραστικούς "κανόνες ζωής" που επιβάλλουν οι καπιταλιστές σε βάρος των σύγχρονων δικαιωμάτων της νεολαίας στην εργασία, στη μόρφωση, στην Υγεία, Πρόνοια, στην κοινωνική ζωή.

Συγκεκριμένα:

Τα μέτρα για "ίσες ευκαιρίες" των δύο φύλων στην εργασία, δήθεν για τη "συμφιλίωση οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής", καταδικάζουν τις εργαζόμενες στην πλήρη "ευελιξία" των εργασιακών σχέσεων, στα ωράρια και στο χώρο εργασίας (με τις συμβάσεις έργου, με την τηλε- εργασία, με το stand by, με την εργασία από το σπίτι, με το on-call, με το freelancing).

Έτσι, η κοινωνική ζωή της γυναίκας, οι διαπροσωπικές, οικογενειακές της σχέσεις **προσαρμόζονται "ευέλικτα" στις απαιτήσεις της αυξανόμενης κερδοφορίας,** ενώ είναι ψέμα ότι οι καπιταλιστές κινούν την παραγωγή, το εμπόριο, τις υπηρεσίες με το "δικό τους χρήμα", τα "δικά τους περιουσιακά στοιχεία".

Οι καπιταλιστές και οι κυβερνήσεις τους, η ΕΕ θέλουν οι γυναίκες να εργάζονται, κυρίως ως μισθωτές, αλλά χωρίς να εξασφαλίζουν κρατικούς παιδικούς σταθμούς για όλα τα παιδιά, άλλες κοινωνικές δομές στήριξης της οικογένειας. Μόνο κατά περίπτωση αντιμετωπίζουν κάποιες τέτοιες ανάγκες. Και μάλιστα ορισμένα τέτοια μέτρα από ισχυρούς επιχειρηματικούς ομίλους, όπως η δημιουργία παιδικών σταθμών στο χώρο εργασίας, γίνονται για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας της εργαζόμενης μητέρας, που αυξάνει την εντατικοποίηση. **Στόχο έχουν να παραιτηθεί η εργαζόμενη από όσα προβλέπονται για το μειωμένο ωράριο εργασίας τα πρώτα χρόνια του παιδιού.**

Η εργαζόμενη γίνεται κυριολεκτικά διαθέσιμη στον εργοδότη από οπουδήποτε και οποτεδήποτε, ολόκληρο το 24ωρο. **Χάνεται κάθε διάκριση ανάμεσα στον εργάσιμο και μη εργάσιμο χρόνο. Έτσι αυξάνονται τα κέρδη των μονοπωλίων από την ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων.**

Εκτιμώμενα κέρδη για τους επιχειρηματικούς κολοσσούς από την αξιοποίηση ευέλικτης εργασίας, μέχρι το 2030:
(Έρευνα Regus)

⇨ **Τα μέτρα για την ισότητα μεταξύ της "άδειας μητρότητας" και "άδειας πατρότητας" μοιράζουν στα δυο φύλα το χρονικό διάστημα απουσίας από την εργασία λόγω οικογενειακών ευθυνών.**

⇨ **Στο όνομα της "ισότητας" επεκτείνουν και στο αντρικό εργατικό δυναμικό τις ευέλικτες μορφές εργασίας που έχουν κυριαρχήσει χρόνια τώρα στο γυναικείο πληθυσμό.**

Ποσοστό ανδρών και γυναικών στο σύνολο των μερικώς απασχολουμένων:

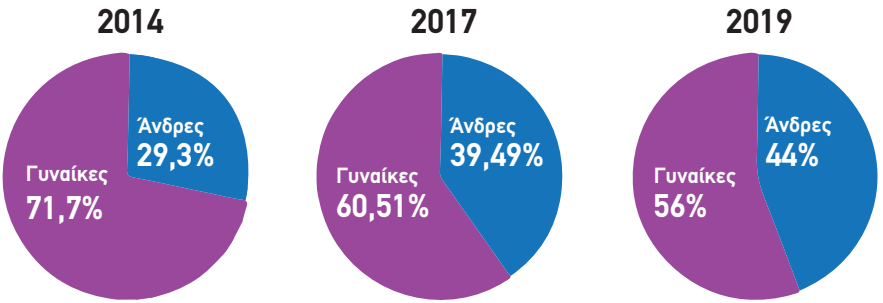

Μήπως οι διακρίσεις σε βάρος των γυναικών οφείλονται στις "κακές" ή "λαθεμένες" ή νεοφιλελεύθερες πολιτικές επιλογές κάποιων κομμάτων που βρίσκονται στην κυβέρνηση, στα επιτελεία της ΕΕ;

Η αλήθεια είναι ότι δεν οφείλονται κυρίως σε αυτό. Τα "έργα και οι ημέρες" των αστικών κυβερνήσεων στην Ελλάδα, τα τελευταία 30 χρόνια, αλλά και σε άλλα κράτη - μέλη της ΕΕ, αποκαλύπτουν ότι ΕΝΙΑΙΑ υπερασπίζονται και υλοποιούν αντιλαϊκές κατευθύνσεις για την ένταση της εκμετάλλευσης και καταπίεσης των μισθωτών γυναικών. **Σε μια παγκόσμια καπιταλιστική αγορά, όπου ο ανταγωνισμός οδηγεί σε χαμηλότερους μισθούς και κοινωνικές παροχές, η μισθωτή εργασία των γυναικών αξιοποιείται ως μέσο για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρηματικών κολοσσών.**

Χαρακτηριστικά, στην Ελλάδα, τόσο η δήθεν "προοδευτική" σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, όσο και η συντηρητική, νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της ΝΔ, διατήρησαν το αντεργατικό οπλοστάσιο που γενικεύει τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις και στερεί από τις γυναίκες μια σειρά άδειες, επιδόματα (π.χ. αναπληρώτριες εκπαιδευτικοί, μισθωτές επιστήμονες με "μπλοκάκι", εργολαβικές). Συνεχίστηκαν οι απολύσεις εγκύων από την καπιταλιστική εργοδοσία. Συνεχίστηκε η υποχρηματοδότηση στις κρατικές δομές Υγείας, Πρόνοιας, Παιδείας και η παραπέρα εμπορευματοποίησή τους. Την ίδια στιγμή, διαχρονικά οι κυβερνήσεις δίνουν δισεκατομμύρια ευρώ για ΝΑΤΟϊκές δαπάνες και για τη συμμετοχή στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις ΗΠΑ-ΝΑΤΟ - ΕΕ.

Όσες γυναίκες και αν είχε η σύνθεση του Υπουργικού Συμβουλίου

...μήπως βελτιώθηκε η κατάσταση των εργαζομένων, του λαού, της νεολαίας με την ανάδειξη τόσων γυναικών σε θεσμούς του αστικού κράτους, ακόμα και ως Πρωθυπουργοί σε ορισμένα καπιταλιστικά κράτη (π.χ. Γερμανία, Φιλανδία), σε επιτελεία της ΕΕ, σε Υπουργεία; Ο κατάλογος των αντιλαϊκών υπογραφών που έχουν βάλει και γυναίκες αστές πολιτικοί την τελευταία τουλάχιστον 30ετία είναι... πολύ μεγάλος: Από τη Θάτσερ στην Αγγλία, τη Μέρκελ στη Γερμανία, την Κριστίν Λανγκάρντ στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Πολλές διακρίθηκαν για τη σφραγίδα που έβαλαν σε νόμους στην Ελλάδα σε βάρος των δικαιωμάτων της νεολαίας στην εργασία, στην εκπαίδευση (Άννα Διαμαντοπούλου, Εύη Χριστοφιλοπούλου, Μαριέτα Γιαννάκου, Έφη Αχτσιόγλου, Θεανώ Φωτίου, Νίκη Κεραμέως). Τώρα, έρχεται να προστεθεί και η πρώτη γυναίκα Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, θεσμός που επικυρώνει όλο το αντιλαϊκό οπλοστάσιο των κυβερνήσεων.

Αλλά και η ανάδειξη γυναικών σε στελέχη καπιταλιστικών επιχειρήσεων δε μείωσε την εκμετάλλευση ανδρών και γυναικών. Για παράδειγμα, γυναίκα ήταν το διευθυντικό στέλεχος που έβαλε φαρδιά - πλατιά την υπογραφή της στο κλείσιμο του εργοστασίου της Coca Cola, οδηγώντας στην ανεργία εκατοντάδες εργάτες. Γυναίκα ήταν το στέλεχος των My Market που καλούσε τις εμποροϋπαλλήλους να χαμογελάνε γιατί ... παίρνουν 300 ευρώ!

Μπορεί, λοιπόν, οι κυβερνήσεις να αλλάζουν, να αναμορφώνεται το αστικό πολιτικό σύστημα και με νέα κόμματα και πρόσωπα, να αναδεικνύονται γυναίκες ως στελέχη επιχειρήσεων και στους θεσμούς του αστικού κράτους, όμως οι διακρίσεις σε βάρος των γυναικών παραμένουν και ενισχύονται.

Γιατί η ανισοτιμία της γυναίκας έχει τη ρίζα της στη μεγαλύτερη αδικία που υπάρχει και στη σημερινή κοινωνία, την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Αποτελεί έκφραση της μεγαλύτερης κοινωνικής ανισότητας, που στηρίζεται στη διαίρεση της κοινωνίας σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους, σε καταπιεστές και καταπιεζόμενους.

Οι ανισότιμες σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων οφείλονται στην οργάνωση της οικονομίας και της κοινωνίας με μοναδικό κίνητρο το καπιταλιστικό κέρδος.

Η αστική τάξη και το κράτος της, το Σύνταγμα και οι νόμοι κάθε αστικής κυβέρνησης διαλαλούν ότι υπερασπίζονται το ατομικό δικαίωμα, που στην πραγματικότητα είναι τα συμφέροντα των μεγαλομετόχων επιχειρηματικών ομίλων.

Οι ιδιοκτήτες των μετοχικών - καπιταλιστικών επιχειρήσεων στη Μεταποίηση, στις Τηλεπικοινωνίες - Πληροφορική, στις Μεταφορές, στην Ενέργεια, στις Κατασκευές, στο τραπεζικό σύστημα, στον Τουρισμό, στο Εμπόριο, στην Υγεία ιδιοποιούνται τα αποτελέσματα της εργασίας εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων. Αξιοποιούν τα επιστημονικά και τεχνολογικά επιτεύγματα με κίνητρο το μεταξύ τους ανταγωνισμό και την κερδοφορία και όχι τη βελτίωση των όρων εργασίας και ζωής των εργαζομένων.

Η ραγδαία ανάπτυξη της επιστήμης, της τεχνολογίας, που βρίσκεται στην ιδιοκτησία των μονοπωλιακών ομίλων, αξιοποιείται με καταστρεπτικές συνέπειες στις συνθήκες ζωής και εργασίας των εργαζομένων, ανδρών και γυναικών. Η ζωή, οι όροι δουλειάς, το μέλλον των εργαζομένων, της νεολαίας προσαρμόζονται με βάση τις απαιτήσεις, τα "θέλω" των επιχειρηματικών ομίλων. Όλες οι εκδηλώσεις της κοινωνικής ζωής υποτάσσονται στο καπιταλιστικό κέρδος, για αυτό εμπορευματοποιούνται τα πολιτιστικά προϊόντα, η σεξουαλικότητα, η ανάγκη για άθληση, για ξεκούραση και αναψυχή, εξαφανίζεται ο "ελεύθερος χρόνος".

Για αυτό, οι διακρίσεις σε βάρος των γυναικών επιβιώνουν μέχρι σήμερα, ως πηγή πρόσθετου κέρδους, ως μέσο μείωσης μισθών, αύξησης του βαθμού εκμετάλλευσης, αλλά και ως πολιτική χειραγώγησης.

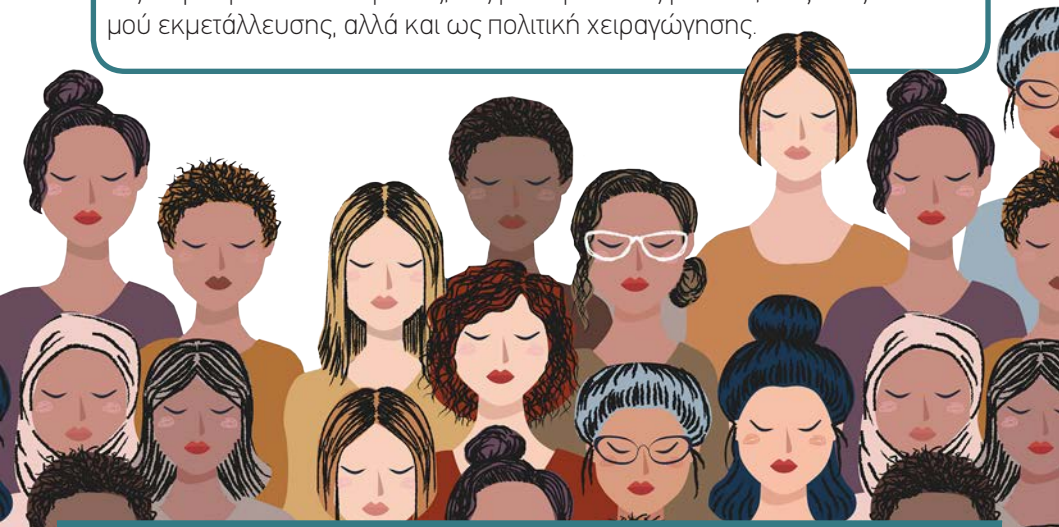

Φυσικά, αυτά τα εμπόδια αφορούν την πλειοψηφία των γυναικών, όχι τις γυναίκες της αστικής τάξης...

Αφορούν την εργαζόμενη, την αυτοαπασχολούμενη, την αγρότισσα, την άνεργη, τη νέα μισθωτή επιστήμονα, τη φοιτήτρια από εργατική, λαϊκή οικογένεια, τη νέα μητέρα, τη μετανάστρια και πρόσφυγα, τη συνταξιούχο. Αυτές είναι οι γυναίκες που βιώνουν την ανασφάλεια και τη βία της εργοδοσίας, την απόλυση, τη σεξιστική συμπεριφορά στο χώρο δουλειάς, τη βία μέσα στην οικογένεια, το trafficking, τη βία των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων ΝΑΤΟ και ΕΕ.

Μήπως η εξάλειψη των διακρίσεων σε βάρος των γυναικών είναι μόνο ή κυρίως ζήτημα διαπαιδαγώγησης, συμπεριφοράς, πολιτικής αντίληψης για τον κοινωνικό ρόλο των γυναικών, όταν όλα αυτά καθορίζονται από άνδρες;

Η ανισότιμη θέση των γυναικών στην κοινωνία, στην εργασία, στην οικογένεια, στην καθημερινή ζωή και δράση δεν μπορεί να αλλάξει ριζικά στον καπιταλισμό, όσες προσπάθειες και αν γίνουν για την αλλαγή της νοοτροπίας, της συμπεριφοράς, της αντίληψης που κυριαρχεί στην σύγχρονη καπιταλιστική κοινωνία. Γιατί είναι μια εκμεταλλευτική κοινωνία αποξένωσης, αλλοτρίωσης που συνεχώς διατηρεί "πλαστούς" κοινωνικούς ρόλους, μερικές φορές και με "σύγχρονο" μανδύα. Όμως, **αυτοί οι κοινωνικοί ρόλοι και συμπεριφορές δεν είναι αποτέλεσμα της υποκειμενικής άποψης ορισμένων ανδρών ή ορισμένων γυναικών. Αλλά διαμορφώνονται αντικειμενικά στο έδαφος συγκεκριμένων οικονομικών, κοινωνικών συνθηκών, που επικρατούν σε κάθε ιστορική περίοδο.**

Γενικά, ο περιορισμός της γυναίκας μέσα στην οικογένεια, στη δουλοκτητική, στη φεουδαρχική, ακόμα και στην καπιταλιστική κοινωνία για εκατοντάδες χρόνια δεν ήταν αποτέλεσμα "κατώτερων" βιολογικών χαρακτηριστικών του γυναικείου φύλου ή της υποκειμενικής άποψης των ανδρών, που εξουσίαζαν. Ήταν η κυρίαρχη κοινωνική άποψη που διαμορφώθηκε με κριτήριο ποια ήταν η ανάγκη της εκάστοτε κοινωνίας και της εκμεταλλεύτριας τάξης από τη γυναίκα, με βάση τη μητρότητα. Βέβαια, οι αλλαγές που επήλθαν με την αύξηση της γυναικείας εργασίας στον καπιταλισμό, για να καλυφθεί η ανάγκη του κεφαλαίου, πολύ αργά και βασανιστικά έφεραν αλλαγές στους νόμους για τα δικαιώματα των γυναικών, στην κοινωνική συμπεριφορά.

Στο σύγχρονο καπιταλιστικό κόσμο -που είναι γενικευμένη η ανασφάλεια της εργαζόμενης, η οποία βιώνει την εκμετάλλευση, τις διακρίσεις στο χώρο δουλειάς και σηκώνει τα βάρη της φροντίδας της οικογένειας- τα κοινωνικά στερεότυπα αλλάζουν. **Κυριαρχούν και αναχρονιστικές σκοταδιστικές αντιλήψεις για το ρόλο της γυναίκας στην κοινωνία, που θεωρούν ότι ο βασικός της ρόλος είναι η ανατροφή των παιδιών. Αλλά "γεννιούνται" και νέες αντιδραστικές, αντιεπιστημονικές απόψεις που παρουσιάζουν αποκλειστικά ως ζήτημα "ατομικής επιλογής" μιας γυναίκας/ ενός άνδρα να αποδεχτεί τον κοινωνικό ρόλο που κυριαρχεί για κάθε φύλο.**

Έτσι, από τη μια παρουσιάζεται ως "κυρίαρχη αποστολή" της γυναίκας η μητρότητα και η φροντίδα της οικογένειας μέσω του "αποκλειστικού μητρικού θηλασμού" μέχρι να φτάσει το παιδί 2-3 χρονών ή μέσω της στοχοποίησης του δικαιώματος των γυναικών στην άμβλωση, για την αντιμετώπιση -λένε- του δημογραφικού προβλήματος και την "υπεράσπιση" της ελληνικής οικογένειας.

Πρόκειται για το σκοταδιστικό "πέπλο" που περιβάλλει την ανάγκη της σύγχρονης καπιταλιστικής κοινωνίας να καλυφθεί το κενό των λιγοστών και υποβαθμισμένων κρατικών υπηρεσιών και υποδομών (Υγείας, Πρόνοιας, φροντίδας των παιδιών, των ηλικιωμένων) με την ατομική-οικογενειακή ευθύνη.

Από την άλλη, παρουσιάζεται ως "ατομική επιλογή" και ευθύνη της κοπέλας να αποδεχτεί τον κοινωνικό ρόλο της γυναίκας που κάνει δυναμική επαγγελματική καριέρα και "σπάει" το κοινωνικό στερεότυπο της "γυναικούλας" που δουλεύει σε κακοπληρωμένες θέσεις εργασίας για να γίνει μητέρα και να φροντίσει την οικογένεια. Αυτές οι απόψεις εκφράζονται μέσω της κάλπικης "ελευθερίας να κάνω το σώμα μου ότι θέλω".

Πρόκειται για το "ψευτοπροοδευτικό" μανδύα της "ατομικής επιλογής". Εξυπηρετεί μόνο την επιλογή των επιχειρηματικών κολοσσών να προσελκύσουν περισσότερες μισθωτές επιστήμονες σε εξειδικευμένες θέσεις εργασίας χωρίς στήριξη της μητρότητας, για να αυξήσουν τα κέρδη τους. Ταυτόχρονα, στο όνομα της "ατομικής ελευθερίας" θάβονται τα οικονομικά, κοινωνικά εμπόδια που συναντά μια κοπέλα, όπως **θάβεται και η ανάγκη της πάλης για την ανατροπή αυτής της βαρβαρότητας.**

Στην ουσία πρόκειται για δύο όψεις του ίδιου συντηρητικού νομίσματος, αφού ο κοινός παρανομαστής είναι η απόκρυψη της ταξικής ρίζας της γυναικείας και κάθε κοινωνικής ανισοτιμίας. Ενισχύουν τα κοινωνικά στερεότυπα, φτιάχνουν καινούργια. Έχουν σκοπό να καλλιεργήσουν στρεβλό κριτήριο για το πώς οι νέες και οι νέοι αντιλαμβανόμαστε την αντικειμενική κοινωνική πραγματικότητα.

Αυτό είναι το "τείχος" που ορθώνει η σύγχρονη καπιταλιστική κοινωνία σε κάθε γυναίκα, γιατί δεν μπορεί να εξασφαλιστεί καθολικά σε όλες, ούτε το κοινωνικό δικαίωμα στη σταθερή εργασία, με γενική μείωση του εργάσιμου χρόνου, ούτε τα κοινωνικά μέτρα προστασίας της μητρότητας, της οικογένειας.

Όταν σπάνε οι "παραδοσιακοί" κοινωνικοί ρόλοι στην οικογένεια....

Σήμερα, που υπάρχει άνοδος στη συμμετοχή των γυναικών στην εργασία, παράλληλα βέβαια με τα μεγάλα ποσοστά ανεργίας και υποαπασχόλησης, αρχίζουν να "σπάνε" οι "παραδοσιακοί" κοινωνικοί ρόλοι των δύο φύλων, έτσι όπως είχαν διαμορφωθεί επί αιώνες. **Προκαλούνται "τριγμοί" στις σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων και στις σχέσεις γονιών με παιδιά. Ο ατομισμός περνά στις οικογενειακές, ερωτικές, φιλικές σχέσεις.** Η σκληρή καθημερινότητα, το άγχος και οι δυσκολίες σακατεύουν την προσωπικότητα της γυναίκας και του άντρα, σμπαραλιάζουν τις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων.

Ο εκφυλισμός της οικογένειας δεν αντιμετωπίζεται με νέους νόμους για τις μορφές συμβίωσης, τη στιγμή που παραμένουν και ενισχύονται οι οικονομικοί και κοινωνικοί καταναγκασμοί μεταξύ των ανθρώπων, ετερόφυλου ή ομόφυλου σεξουαλικού προσανατολισμού. **Καταναγκασμός είναι να εξαρτάται η ζωή ενός ανθρώπου από έναν άλλον,** να εξαρτώνται η ασφάλιση, η σύνταξη, η οικονομική κατάσταση ενός ατόμου από ένα άλλο άτομο στα πλαίσια του γάμου ή του συμφώνου συμβίωσης.

Το περιεχόμενο των ισότιμων σχέσεων μεταξύ των φύλων, μεταξύ των ανθρώπων μπορεί να ανθήσει σε μια κοινωνία που το κράτος της με οργάνωση της οικονομίας χωρίς εκμετάλλευση, εξασφαλίζει το δικαίωμα στην εργασία, στην πρόνοια, στον ελεύθερο χρόνο, στη συνταξιοδότηση. Το σπόρο της καλλιεργεί και σήμερα η πρωτοπορία, μέσα από την καθημερινή πάλη για να γνωρίσουμε και να αλλάξουμε τον κόσμο.

"Ο κόσμος μου πεθαίνει...
Και ο κόσμος μου έρχεται"

Γαλάτεια Καραντζάφη

Πώς μπορεί να απελευθερωθεί η γυναίκα από κάθε κοινωνική ανισότητα στη ζωή, στην εργασία, στην οικογένεια, σε κάθε πτυχή της ζωής;

Η γυναίκα μπορεί να απελευθερωθεί από κάθε κοινωνική ανισότητα σε μια κοινωνία που εξασφαλίζει ισότιμα δικαιώματα σε άνδρες και γυναίκες στην εκπαίδευση όλων των βαθμίδων, στην εργασία, στην οικογένεια, σε κάθε πλευρά της κοινωνικής ζωής. Μπορεί να γίνει πραγματικότητα με την ανατροπή των εκμεταλλευτικών καπιταλιστικών σχέσεων, με την οικοδόμηση της σοσιαλιστικής-κομμουνιστικής κοινωνίας. Σε αυτή την κοινωνία μπαίνουν τα θεμέλια ώστε να λυθεί ο "γόρδιος δεσμός" της ανισοτιμίας των γυναικών.

Η πραγματική ισοτιμία της γυναίκας και του άντρα μπορεί, να επιτευχθεί μόνο όταν καταργηθεί η κεφαλαιοκρατική εκμετάλλευση των γυναικών και των αντρών, ενώ η διαχείριση του νοικοκυριού, που σήμερα αποτελεί ατομική απασχόληση, θα μετατραπεί σε τομέα της κοινωνικής παραγωγής.

Φρίντριχ Ένγκελς, 1885

Ισότιμη συμμετοχή στην εργασία

Βάση για την κατάργηση των ανισότιμων σχέσεων μεταξύ των δύο φύλων είναι η καθολική συμμετοχή των γυναικών στην κοινωνική εργασία. Η σοσιαλιστική-κομμουνιστική κοινωνία αλλάζει ΡΙΖΙΚΑ τον τρόπο παραγωγής. Στηρίζεται στην κοινωνική -και όχι στη μετοχική καπιταλιστική- ιδιοκτησία του φυσικού και ορυκτού πλούτου, των μέσων παραγωγής, στον επιστημονικό κεντρικό σχεδιασμό της παραγωγής και των κοινωνικών υπηρεσιών, με κριτήριο την ολοένα και πιο διευρυμένη ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών.

Κανείς και καμιά δεν περισσεύει στην οργάνωση της σοσιαλιστικής οικονομίας. Εξασφαλίζεται σε όλες και όλους μόνιμη και σταθερή εργασία, με βάση τις γνώσεις, τις δεξιότητες, το αντικείμενο σπουδών του καθενός, με δυνατότητα δωρεάν επιμόρφωσης και παρακολούθησης των εξέλιξης της επιστήμης, της τεχνολογίας.

Τα επιστημονικά, τεχνολογικά επιτεύγματα αξιοποιούνται δημιουργικά για να μειώνεται ο εργάσιμος χρόνος, με σταθερό ωράριο εργασίας και για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και ζωής. Η επιστημονική γνώση και οι τεχνολογικές καινοτομίες αξιοποιούνται για να προσαρμόζονται οι εργαλειομηχανές, οι υποδομές των σοσιαλιστικών επιχειρήσεων στο γυναικείο οργανισμό, ώστε να μειώνεται η επιβάρυνση και η καταπόνησή του. Αντίστοιχα, προσαρμόζονται και τα διαλείμματα κατά τη διάρκεια της εργασίας, ιδιαίτερα σε βαριές, ανθυγιεινές, μονότονες δουλειές. Το εργατικό κράτος διασφαλίζει μέτρα για την προστασία του γυναικείου οργανισμού και της μητρότητας στο χώρο εργασίας.

Πιο συγκεκριμένα, νομοθετούνται:

- Ειδικά μέτρα προστασίας για τις εργαζόμενες εγκύους, λεχώνες και θηλάζουσες (απαλλαγή από νυχτερινή εργασία και από βαριές, ανθυγιεινές εργασίες, εκτίμηση επαγγελματικού κινδύνου, άδειες, απαγόρευση απόλυσης κ.λπ).
- Απαγόρευση της νυχτερινής εργασίας των γυναικών στη βιομηχανία και στη βιοτεχνία. Για ορισμένα επαγγέλματα που είναι αναγκαία η νυχτερινή εργασία, επέκταση της απαγόρευσης πέρα από τη διάρκεια της εγκυμοσύνης σε όλη τη διάρκεια της προσχολικής ηλικίας των παιδιών.
- Άδεια κύησης, τοκετού, λοχείας δύο μήνες πριν και έξι μήνες μετά τον τοκετό.
- Άδεια μητρότητας για ένα χρόνο, με δυνατότητα να γίνει χρήση της και από τον πατέρα.
- Στη συνέχεια, διευκόλυνση της επιστροφής της μητέρας στην εργασία, με μειωμένα ωράρια κατά δύο ώρες για τα επόμενα δύο χρόνια και κατά μία ώρα για άλλα δύο.
- Τα μέλη των μονογονεϊκών οικογενειών εργάζονται μόνο πρωινή βάρδια μέχρι τα παιδιά να φτάσουν στην ηλικία των 10 ετών. Μειωμένο ωράριο για τα μέλη μονογονεϊκών οικογενειών με ανάπηρα παιδιά και αυξημένη κατά μία βδομάδα καλοκαιρινή άδεια.

Κοινωνικά Δικαιώματα και δράση

Αποκτά ουσιαστικό περιεχόμενο η κοινωνική προστασία της μητρότητας και της οικογένειας, γιατί στηρίζεται σε δωρεάν κοινωνικές υπηρεσίες, που παρέχονται καθολικά σε όλες και όλους: υγείας, πρόνοιας (για βρέφη, νήπια, ΑμΕΑ, χρόνια πάσχοντες, υπερήλικες κ.α), προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης, ειδικής αγωγής. Διαμορφώνονται επαρκείς, ασφαλείς υποδομές για αθλητικές και πολιτιστικές δραστηριότητες, για τη δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου, για διακοπές. **Όλα αυτά αποτελούν καθολικά κοινωνικά δικαιώματα.**

Δίνεται ιδιαίτερο βάρος στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, με επίκεντρο το Κέντρο Υγείας, στα πλαίσια του οποίου γίνονται δωρεάν και οι αναγκαίες- εξειδικευμένες κατά φύλο, ηλικία, επαγγελματικό κίνδυνο- διαγνωστικές, προληπτικές εξετάσεις, σε όλη τη διάρκεια της ζωής τους. Αναπτύσσονται προγράμματα αγωγής υγείας, όπως για την σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, αλλά και για τον οικογενειακό προγραμματισμό. Εξασφαλίζεται το δικαίωμα των γυναικών στην ασφαλή, δωρεάν άμβλωση, με επιστημονική, κοινωνική στήριξη. Όλη η διαδικασία του προγεννητικού ελέγχου, της ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής και του τοκετού καλύπτεται δωρεάν από τις ανάλογες κρατικές υποδομές και υπηρεσίες. Δημιουργούνται κέντρα ενημέρωσης και εκπαίδευσης για το θηλασμό μέσα στα μαιευτήρια, αλλά και στο δίκτυο Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας. Με επιστημονικά κριτήρια και πρακτικά μέτρα διευκολύνεται η νέα θηλάζουσα μητέρα.

Στη σοσιαλιστική-κομμουνιστική κοινωνία, απαλλάσσονται και οι γυναίκες και οι άνδρες από τις άχαρες και κοπιαστικές δουλειές του σπιτιού. Σταδιακά μετατρέπονται σε κοινωνικές υπηρεσίες του εργατικού κράτους (εστιατόρια, καθαριστήρια-πλυντήρια, καθαριότητα κ.ά). Τα επιστημονικά, τεχνολογικά επιτεύγματα αξιοποιούνται για να περιοριστεί η επιβάρυνση του οργανισμού των εργαζόμενων σε αυτές τις υπηρεσίες.

Με αυτόν τον τρόπο, η γυναίκα μπορεί να αξιοποιήσει τον ελεύθερο χρόνο της στα ενδιαφέροντά της, στον πολιτισμό, τον αθλητισμό, την κοινωνική δράση.

Συμμετέχει ενεργά και ουσιαστικά στη λήψη και στον έλεγχο των αποφάσεων για την οργάνωση της παραγωγής και για την κατανομή του πλούτου της κοινωνίας.

Αφίσες της Σοβιετικής Ένωσης, αφιερωμένες στην πάλη για την ισοτιμία των γυναικών

Ισότιμες σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων, στην οικογένεια

Βασικό κίνητρο για αυτές τις σχεδιασμένες πολιτικές πρακτικές είναι η συνειδητή συμμετοχή της γυναίκας στην σοσιαλιστική εργασία. Αλλά και η προσπάθεια να "σπάσει" το φράγμα της στενά ατομικής - οικογενειακής ζωής, ως κύτταρο της κοινωνίας, όπως αναπαράγεται σήμερα από την αστική αντίληψη.

Διαμορφώνονται πραγματικά ισότιμες σχέσεις, αμοιβαίου σεβασμού ανάμεσα στα δύο φύλα, ανάμεσα στους γονείς και τα παιδιά, αφού στην πορεία ξεριζώνονται ο ανταγωνισμός, ο εγωιστικός-ατομικιστικός τρόπος ζωής που κυριαρχούν σήμερα στις κοινωνικές, διαπροσωπικές σχέσεις. Οι σοσιαλιστικές-κομμουνιστικές σχέσεις στην οικονομία αποτελούν το υπόβαθρο για την κομμουνιστική συνειδητοποίηση, για την ενεργητική συμμετοχή στην άσκηση της εργατικής εξουσίας από κάτω προς τα πάνω, από το εκπαιδευτικό ίδρυμα, το νοσοκομείο, την κοινωνική υπηρεσία έως το εργοστάσιο. Η ανιδιοτέλεια, η συντροφικότητα, η συναδελφικότητα, η συνευθύνη, η ειλικρίνεια και η αλληλεγγύη εκφράζονται και στη φιλία και τον έρωτα.

Η επιλογή της νέας γυναίκας, του νέου ζευγαριού να δημιουργήσει οικογένεια γίνεται πραγματικά ελεύθερη, χωρίς να επηρεάζεται από οικονομικούς παράγοντες. Βασικό χαρακτηριστικό είναι ότι η διαπαιδαγώγηση των παιδιών μετατρέπεται σχεδιασμένα σε υπόθεση όλης της κοινωνίας, μέρος της οποίας είναι και η ανάπτυξη ανάλογης ικανότητας των γονέων στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών της.

Πότε καθιερώθηκε η Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας

Το **1910** στην Κοπεγχάγη, στη διάρκεια των εργασιών της, η **Β' Διεθνής Συνδιάσκεψη Σοσιαλιστριών Γυναικών,** αποφασίζει να καθιερώσει την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, ύστερα από πρόταση της **Κλάρα Τσέτκιν,** ηγετικής μορφής του παγκόσμιου επαναστατικού κινήματος.

Η καθιέρωση αυτής της ημέρας είχε σκοπό να τιμήσει τους σκληρούς απεργιακούς αγώνες των εργαζόμενων γυναικών σε όλο τον κόσμο, που διεκδικούσαν ίση αμοιβή με τους άντρες για ίση εργασία, ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς γα όλους, δικαίωμα ψήφου που τότε δεν υπήρχε για τις γυναίκες.

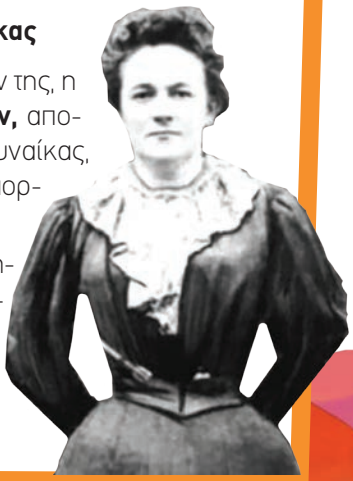

Σταθμοί των σκληρών απεργιακών κινητοποιήσεων των εργατριών...

1804

Γίνεται η πρώτη γυναικεία απεργία που έχει καταγραφεί, στην πόλη Θυόρτσεστερ της Αγγλίας, από εργάτριες που κατασκεύαζαν γάντια.

1828

Η απεργία των υφαντριών στο Ντόβερ είχε επιτυχία 100%. Υπήρξε μάλιστα μια εφημερίδα που κάλεσε την κυβέρνηση να ενεργοποιήσει την πολιτοφυλακή, για να προλάβει την επιβολή... γυναικοκρατίας!

1834-1836

Δύο μεγάλες απεργίες από τις βαμβακεργάτριες της βιομηχανίας Lowell στη Μασαχουσέτη που είχαν υποστεί μια σειρά περικοπών στα μεροκάματά τους.

1857

Οι εργαζόμενες στις βιοτεχνίες ενδυμάτων της Ν. Υόρκης διοργανώνουν πορείες με πικετοφορία, απαιτώντας καλύτερες συνθήκες εργασίας, ωράριο 10 ωρών και ισότιμα δικαιώματα για τις γυναίκες. Το συγκεντρωμένο πλήθος δέχεται επίθεση από την αστυνομία και η συγκέντρωση πνίγεται στο αίμα.

1909

Στη Νέα Υόρκη διαδηλώνουν 15.000 γυναίκες απαιτώντας λιγότερες ώρες δουλειάς, καλύτερο μισθό, δικαίωμα ψήφου και να σταματήσουν να απασχολούνται παιδιά σαν εργάτες. Υιοθετούν το σύνθημα "Ψωμί και τριαντάφυλλα" (Bread and Roses), με το ψωμί να συμβολίζει την οικονομική ασφάλεια και τα τριαντάφυλλα μια καλύτερη ποιότητα ζωής.

Φλεβάρης 1910

Γίνεται μια μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση, στην οποία παίρνουν μέρος πάνω από 20.000 εργάτριες για 13 βδομάδες. Οι αγώνες αυτοί είναι μεγάλης σημασίας για τα εργασιακά δικαιώματα των γυναικών της εποχής.

Από την αυγή του καπιταλισμού, οι εργάτριες δούλευαν στις πιο σκληρές συνθήκες στα εργοστάσια: 81 ώρες την εβδομάδα για 3 δολάρια. Το ένα τέταρτο από αυτά το έδιναν για τη στέγαση τους στους κοιτώνες της εταιρείας. Η δουλειά ξεκινούσε στις 5 το πρωί σε χώρους χωρίς φωτισμό και εξαερισμό, με το δυνατό θόρυβο από τις μηχανές. Δούλευαν από την παιδική ή εφηβική ηλικία.

ΗΞΕΡΕΣ ότι;

Στην Ελλάδα, η πρώτη απεργία εργατριών έγινε στις 13 Απρίλη 1892, από τις υφάντριες του εργοστασίου των Αδελφών Ρετσίνα, στον Πειραιά. Εκείνη τη χρονιά, οι εργοδότες αποφάσισαν να μειώσουν την αμοιβή των εργατριών, από 80 σε 65 λεπτά το τόπι υφάσματος.

Στις δεκαετίες του 1920 και 1930 γυναίκες καπνεργάτριες ξεχώρισαν με με τον αγώνα και την ηρωική τους θυσία στους αγώνες των καπνεργατών.

Δύο "γραμμές" συγκρούονται στο γυναικείο κίνημα, και τότε και τώρα...

Γιατί δημιουργήθηκε το γυναικείο κίνημα;

Η μαζική είσοδος των γυναικών στην καπιταλιστική παραγωγή ως εργάτριες, μετά από δεκάδες αιώνες αποκλεισμού από οποιαδήποτε κοινωνικό, πολιτικό δικαίωμα, αποτέλεσε τη βάση για να διεκδικήσουν οι γυναίκες τη συμμετοχή στο συνδικαλιστικό κίνημα, ίση αμοιβή για ίση εργασία με τους άνδρες, δικαιώματα στην εκπαίδευση και στην ψήφο. Το γεγονός αυτό οδήγησε στην ανάπτυξη γυναικείων συλλόγων, γυναικείων σωματείων. Από την πρώτη στιγμή ίδρυσης των γυναικείων οργανώσεων, δηλαδή από τη γέννηση του γυναικείου κινήματος, **υπήρξε διαχωρισμός σε δύο ρεύματα,** αφού οι αστές σήκωσαν το βάρος της διεκδίκησης της ψήφου, ισότητα στην οικογένεια, στην ανώτερη εκπαίδευση.

Το αστικό φεμινιστικό κίνημα παρουσίαζε ως κύρια αιτία των κραυγαλέων διακρίσεων σε βάρος της γυναίκας τη συμπεριφορά των ανδρών, έδινε έμφαση στην επέκταση των αστικών δικαιωμάτων και ελευθεριών και στις γυναίκες. Κυριαρχούσαν στο περιεχόμενο και στις μορφές πάλης οι προσπάθειες μιας μερίδας μορφωμένων αστών γυναικών να διεκδικήσουν μια αναβαθμισμένη θέση στην κοινωνία.

Από την άλλη ήταν **το κίνημα των εργατριών,** που βίωναν την ταξική εκμετάλλευση και τη γυναικεία ανισοτιμία σε κάθε πλευρά της οικονομικής, κοινωνικής, πολιτικής, πολιτιστικής τους ζωής. **Από την αρχή είχε εργατικά χαρακτηριστικά.** Με την παρέμβαση των γυναικών της τότε επαναστατικής σοσιαλδημοκρατίας, στη συνέχεια των κομμουνιστριών, ο προσανατολισμός, το περιεχόμενο πάλης του γρήγορα ανέδειξε **την ταξική ρίζα της γυναικείας ανισοτιμίας, την ανάγκη ενότητας της εργατικής τάξης, ανδρών και γυναικών.**

Στη σύγχρονη αρθρογραφία, παρουσιάζεται επιλεκτικά η δράση του αστικού φεμινιστικού κινήματος στα πρώτα βήματά του ή και στη συνέχεια στην εξέλιξή του κατά τον 20ο αιώνα, ιδιαίτερα μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Στόχο έχει να παρουσιάσει -ανάμεσα στα άλλα- ότι το γυναικείο κίνημα χαρακτηριζόταν από ενότητα στη βάση των γυναικείων προβλημάτων, ανεξάρτητα από τα διαφορετικά ταξικά συμφέροντα των γυναικών. Αυτά τα διαφορετικά συμφέροντα καθορίζονται από τη θέση κάθε γυναίκας στις εκμεταλλευτικές σχέσεις.

Η ίδια η ιστορική πορεία του γυναικείου κινήματος επιβεβαιώνει ότι οι αγώνες για τα δικαιώματα των γυναικών ποτέ δεν χαρακτηρίζονται από ταξική, πολιτική ουδετερότητα, όπως παρουσιάζεται σήμερα από από αστούς και οπορτουνιστές ιστορικούς, άνδρες και γυναίκες. Βέβαια, στην πάλη για την ισονομία γυναικών και ανδρών συναντήθηκαν τα δύο ρεύματα, αλλά ταυτόχρονα αναπτυσσόταν και διαπάλη μεταξύ τους, αφού το ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα και το εργατικό κίνημα διεκδικούσαν μέτρα υπέρ των μισθωτών γυναικών, αλλά και των αγροτισσών, των αυτοαπασχολούμενων γυναικών.

Σύγχρονος φεμινισμός, κίνημα χειραφέτησης ή εγκλωβισμού των γυναικών στα δεσμά της εκμετάλλευσης;

Σε αυτό το έδαφος επιδιώκεται η "αναθέρμανση" του αστικού φεμινιστικού ρεύματος στο γυναικείο κίνημα, με σύγχρονο περιτύλιγμα. Τα διάφορα "φεμινιστικά" κινήματα που προβάλλονται έντονα από ΜΜΕ, celebrities, κυβερνήσεις κ.λπ λειτουργούν ως βαλβίδα εκτόνωσης στη δίκαιη αγανάκτηση και αντίδραση των γυναικών απέναντι σε υπαρκτά κοινωνικά προβλήματα.

ΗΞΕΡΕΣ ότι...?

Πρόσφατο παράδειγμα αποτέλεσε η αξιοποίηση από επιχειρηματικούς κολοσσούς, από πολιτικές δυνάμεις, από ΜΚΟ των κινητοποιήσεων γυναικών στις ΗΠΑ με "ροζ σκουφάκια" ενάντια στην εκλογή Τραμπ. Σε αυτές τις κινητοποιήσεις, που κατήγγειλαν τις απαράδεκτες σεξιστικές δηλώσεις του Προέδρου των ΗΠΑ, κυριάρχησαν τελικά συνθήματα, όπως "χρειαζόμαστε ένα πραγματικό ηγέτη όχι έναν ανατριχιαστικό τύπο".

Στην Ελλάδα, οι φωνές αυτές βρίσκουν έκφραση κυρίως μέσω της προσπάθειας να κατοχυρωθεί η μορφή της "φεμινιστικής απεργίας" στις 8 Μάρτη.

Ποιο είναι το "κοινό" έδαφος των "φεμινιστικών κινήσεων", παρά τις επιμέρους διαφορές τους;

Οι αναφορές τους σε φαινόμενα σεξισμού και στην λεγόμενη "πατριαρχία" είναι ένας ακόμα τρόπος για να κρύψουν την κύρια αιτία των υπαρκτών και καταδικαστέων κοινωνικών αποκλεισμών και διακρίσεων που βιώνουν οι γυναίκες για εκατοντάδες χρόνια. Πάνε να θάψουν ότι το πατριαρχικό δίκαιο δεν ήταν μια αυθαίρετη "νοητική" κατασκευή που "φορέθηκε" από τα πάνω στην ανθρωπότητα. Αλλά εμφανίστηκε ως αποτέλεσμα της ίδιας της ιστορικής, κοινωνικής εξέλιξης, που καθόρισε και την εξέλιξη στη θέση της γυναίκας στην κοινωνία. Οπωσδήποτε αυτές οι αναχρονιστικές απόψεις, οι αποκλεισμοί των γυναικών από την κοινωνική δράση επιβιώνουν και σήμερα στο έδαφος των ταξικών εκμεταλλευτικών σχέσεων.

"Το μέλλον είναι θηλυκό"... αλλά κουβέντα για τη "μήτρα" της εκμετάλλευσης που γεννά την ανισοτιμία...

Οι "σύγχρονες" φεμινίστριες κρύβουν ότι η σεξουαλική παρενόχληση, η ενδοοικογενειακή βία, οι δολοφονίες γυναικών ("γυναικοκτονίες") και άλλα απαράδεκτα φαινόμενα που παραβιάζουν θεμελιώδη δικαιώματα των γυναικών είναι το αποτέλεσμα και όχι η αιτία της ανισότιμης θέσης της γυναίκας στην ταξική εκμεταλλευτική κοινωνία. Βέβαια, η ατομική ευθύνη των ενόχων υπάρχει και χρειάζεται να αποδοθεί από τη δικαιοσύνη. Όμως, θάβεται ότι όλες οι κυβερνήσεις διαχρονικά, ακόμα και νομικά, αφήνουν απροστάτευτες τις γυναίκες θύματα της πολύμορφης βίας. Μάλλον λεπτομέρεια αποτελεί για τις φεμινιστικές κινήσεις η απάλειψη της κατώτατης ποινής για σεξουαλική παρενόχληση εργαζομένων γυναικών από τον εργοδότη, που ο ΣΥΡΙΖΑ ως κυβέρνηση ψήφισε.

Το ομολογούν άλλωστε και μόνες τους... "Η πατριαρχία σκοτώνει. Όχι, δε σκοτώνει... ο καπιταλισμός"! (Ντίνα Μπατζιά, μέλος της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ). Οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι και οι γυναίκες θύματά τους, τα συνεχώς αυξανόμενα εργατικά ατυχήματα, οι νέες παθήσεις που προκύπτουν από τα εξοντωτικά ωράρια εργασίας των γυναικών κάτω από την ένταση της εκμετάλλευσης είναι πλευρές της ταξικής βίας, που ... οι "σύγχρονες" φεμινίστριες ξεχνάνε να αναφερθούν !

Για αυτό άλλωστε η ανάλυση και οι αναφορές που κάνουν για τη φύση της γυναικείας ανισοτιμίας, τα συνθήματα που προωθούν, κάθε άλλο παρά συμβάλλουν στην πάλη για την πραγματική ισοτιμία της γυναίκας και την αντιμετώπιση κάθε μορφής καταπίεσης και εκμετάλλευσης σε βάρος της, επιβεβαιώνοντας και με αυτόν τον τρόπο πως το σύγχρονο φεμινιστικό κίνημα στοχεύει στον εγκλωβισμό των γυναικών σε αδιέξοδα μονοπάτια αθώωσης και υπεράσπισης του σημερινού συστήματος.

Για παράδειγμα, διακηρύσσουν ότι πρέπει να βγει από την αφάνεια η "απλήρωτη δουλειά" των γυναικών για τη φροντίδα των παιδιών, των ηλικιωμένων, των ΑμΕΑ, του σπιτιού. Τι προτείνουν; Όχι να απαλλαγεί η εργαζόμενη και άνεργη γυναίκα από τη σχεδόν ατομική αποκλειστική ευθύνη, με διεκδίκηση δημόσιων και δωρεών υπηρεσιών στήριξη και φροντίδας της οικογένειας, αλλά να μεταφερθεί το βάρος και στον άνδρα της εργατικής τάξης. Οι "εναλλακτικές" λύσεις που προτείνουν αντιμετωπίζουν τη φροντίδα της οικογένειας σαν μια ατομική ευθύνη, η οποία το πολύ πολύ να μοιράζεται πιο ισότιμα ανάμεσα στις γυναίκες και τους άνδρες. Έτσι, απαλλάσσεται το κράτος από την κοινωνική ευθύνη δημιουργίας και στελέχωσης δωρεάν, κρατικών υποδομών Υγείας, Πρόνοιας, Παιδείας, που θεωρείται ότι έχουν μεγαλύτερο "κόστος".

Μας λένε για "ίσες ευκαιρίες"... όχι όμως για κοινωνικά δικαιώματα για όλες και όλους

- Τελικά, οι προτάσεις τους είναι "συντήρηση" της σημερινής καπιταλιστικής βαρβαρότητας που βιώνουν γυναίκες και άνδρες, και όχι η ανατροπή της.
- Αναπαράγεται η προβολή των γυναικών ως το "κοινωνικό υποκείμενο" που εναντιώνεται και αντιστέκεται στην επέλαση του "συντηρητισμού", του σεξισμού, της "πατριαρχίας", της παρενόχλησης και της βίας, με σβησμένες τις ταξικές διαφοροποιήσεις ανάμεσα στις εργάτριες, τις άνεργες, τις αυταπασχολούμενες της πόλης και της υπαίθρου, τις μετανάστριες και πρόσφυγες από τη μία πλευρά και τις γυναίκες μετόχους και στελέχη επιχειρήσεων, τις γυναίκες "πρώτα βιολιά" των αστικών κυβερνήσεων.

Νερό στον μύλο όλων αυτών ρίχνουν και οπορτουνιστικές ομάδες π.χ ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ομάδες αναρχικών που μπορεί να μην συναντιούνται στους ίδιους συλλογικούς φορείς με τις εκπροσώπους των αστικών δυνάμεων, συναντιούνται όμως στο περιεχόμενο, στα συνθήματα ακόμα και στις ίδιες πλατείες στα πλαίσια της "φεμινιστικής απεργίας".

ΟΓΕ: Το ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα για την ισοτιμία και τη χειραφέτηση της γυναίκας

Στον αντίποδα των "σύγχρονων" φεμινιστριών βρίσκεται **το ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα, η Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδας (ΟΓΕ)**, η οποία ιδρύθηκε το 1976. Στηρίχθηκε στους αγώνες του ριζοσπαστικού γυναικείου κινήματος και του λαϊκού κινήματος της χώρας μας, στις αγωνίστριες της ΠΟΓ (Πανελλαδική Ομοσπονδία Γυναικών– 1946), της ΠΔΕΓ (Πανελλαδική Δημοκρατική Ένωση Γυναικών– 1948), της ΠΕΓ (Πανελλήνια Ένωση Γυναικών-1964), που διέλυσε η χούντα το 1967.

Η ΟΓΕ παλεύει για την ισοτιμία και χειραφέτηση της γυναίκας. Αναδεικνύει ότι η "μήτρα" που γεννά τις διακρίσεις σε βάρος της στην εργασία, την οικογένεια, την κοινωνία, είναι η ταξική εκμεταλλευτική κοινωνία. Έχει συλλόγους και ομάδες σε όλη την Ελλάδα, σε κάθε γειτονιά, στους οποίους συμμετέχουν φοιτήτριες, εργαζόμενες, άνεργες, αυτοαπασχολούμενες, αγρότισσες, μετανάστριες, συνταξιούχοι γυναίκες και νέες μητέρες.

Η ΟΓΕ συμβάλλει στην οργάνωση των γυναικών, στο να ανεβαίνει η συμμετοχή τους στην κοινωνική δράση, στο κίνημα συνολικά. Αγωνίζεται και διεκδικεί την κάλυψη των σύγχρονων αναγκών των γυναικών στη μόρφωση, την εργασία, τη μητρότητα, τον ελεύθερο χρόνο. Συμβάλλει ώστε να εμπλουτίζονται και να εξειδικεύονται οι διεκδικήσεις του εργατικού κινήματος με στόχους και αιτήματα πάλης που απαντούν στις ιδιαίτερες ανάγκες των γυναικών. Βοηθάει στη διαπαιδαγώγηση των αντρών της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων. Ενισχύει την κοινή πάλη των εργαζομένων, του λαού.

Ταυτόχρονα, η ΟΓΕ παλεύει ενάντια σε συντηρητικές απόψεις και αντιλήψεις, τόσο σκοταδιστικές και αναχρονιστικές όσο και δήθεν "σύγχρονες", που βομβαρδίζουν τον κοινό αγώνα ανδρών και γυναικών για την ισοτιμία των δύο φύλων. **Αναδεικνύει πως ο ατομικός δρόμος οδηγεί μόνο σε νέα αδιέξοδα στην καθημερινή ζωή. Φωτίζει ότι η συλλογική δράση, η αγωνιστική στάση ζωής, η αγωνιστική διεκδίκηση με βάση τις σύγχρονες ανάγκες και δικαιώματα μπορεί να δώσει νέα πνοή στις καθημερινές αγωνίες των γυναικών για τη ζωή που μας αξίζει.**

Η ΟΓΕ διεκδικεί
για τις φοιτήτριες-σπουδάστριες:

➲ Μόνιμη και σταθερή εργασία, με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, με βάση το επιστημονικό αντικείμενο. Το πτυχίο μοναδική προϋπόθεση για πρόσβαση στο επάγγελμα.

➲ Καμία φοιτήτρια να μην είναι ανασφάλιστη.

➲ Φοιτητική άδεια από την εργασία, με πλήρεις αποδοχές την περίοδο της εξεταστικής, αντίστοιχο ωράριο εργασίας για συνέχιση των σπουδών, με αυξήσεις στους μισθούς και πλήρη ασφάλιση.

➲ Πρακτική άσκηση των σπουδαστριών με πλήρεις αποδοχές και εργασιακά-ασφαλιστικά δικαιώματα.

➲ Δημόσιες δωρεάν δομές Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας κοντά στα Ιδρύματα, στις εστίες και στελέχωσή τους με το απαραίτητο προσωπικό, ιδιαίτερα με γυναικολόγους για τις ανάγκες των φοιτητριών. Δωρεάν γυναικολογικός έλεγχος και προληπτικές εξετάσεις για όλες με ευθύνη του κράτους.

➲ Αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης στις εστίες και ανάπτυξη αντίστοιχων υποδομών, με προσλήψεις προσωπικού και σταθερή εργασία.

Εξώφυλλα από δελτία της ΟΓΕ

Επιτροπή του ΚΣ
για τις νέες γυναίκες
& τα νέα ζευγάρια

ΚΝΕ

www.kne.gr // kne@kne.gr